అస్త్రం
జి.యు.బి.వి.ప్రసాద్

రాముడు ఎవరి సొత్తు?

అనేకానేక విషయాల మీద కొత్త కోణంపై నెలకో విమర్శనాస్త్రం

"ఏ దేశ చరిత్ర చూసినా, ఏమున్నది గర్వ కారణం? నర జాతి చరిత్ర సమస్తం, పర పీడన పరాయణత్వం" అన్నాడు శ్రీశ్రీ. ప్రతీ దేశానికీ ఓ చరిత్ర. ఆ చరిత్రకి గర్వపడే మనుషులు కొందరయితే, ఆ చరిత్ర నించి ఏదన్నా నేర్చుకుందామని మరి కొందరు. మొత్తానికి అన్ని దేశాలకి మల్లే, భారత దేశానికి కూడా పెద్ద చరిత్ర వుంది. ఆ చరిత్రలో ఎన్నో మత గ్రంధాలు వెలువడ్డాయి. అన్నింటిలోకీ ముఖ్యమైనది వాల్మీకి రాసిన "రామాయణం". ఈ గ్రంధం ఆధారంగా ఎన్నో నమ్మకాలూ, ఎన్నో విమర్శలూ, ఎన్నో తగువులూ, దాంతో హడావుడీ. టీవీలో సాగర్ "రామాయణం" వచ్చినా సందడే, "రామాయణ విషవృక్షం" పుస్తకం వెలువడినా సందడే

ఈ మధ్య కాలంలో కొత్తగా వచ్చిన తగవు - రామసేతు. ఈ విషయం మీద ఇప్పటికే ఎన్నెన్నో వ్యాసాలు ప్రచురితం అయ్యాయి. ఎంతమందో తమ అభిప్రాయాలు వెలిబుచ్చారు. "రాముడున్నాడని" కొందరూ, "లేడని" కొందరూ, "రామసేతుని కూలగొట్టకూడదని" కొందరూ, "కొట్టొచ్చని" మరి కొందరూ. నేనిప్పుడు "రాముడున్నాడా, లేడా" అని గానీ, "రామసేతు వుంచాలా, కూలగొట్టాలా" అని గానీ చర్చించడం లేదు. "రామసేతు" విషయం గురించి వచ్చిన వ్యాసాల్లో కొన్ని పాయింట్లున్నాయి. వాటి గురించి ఎవరూ పట్టించుకోలేదు. వాటి గురించి రాయడమే నా వుద్దేశ్యం.

అయితే ఏమిటా పాయింట్లు?

1. రాముడు ఎవరి సొత్తు?

2. పరమత విమర్శలు

3. అవాకులూ, చవాకులూ

రాముడు ఎవరి సొత్తు?

రాముడిని దేముడిగా కొలిచే భక్తులకు రాముడి గురించి ఎలా తెలుసు? చిన్నప్పటి నించీ ఇంట్లో తల్లితండ్రులూ, స్కూల్లో టీచర్లూ, చుట్టూ వున్న వాళ్ళూ చెప్పటం వల్లా, రామాయణంలో వాల్మీకి రాముడి గురించి రాయటం వల్లా. వాల్మీకి రామాయణంలో చెప్పిన రాముడే అందరికీ తెలుసు, చెప్పని రాముడు ఎవరికీ తెలియదు. అందుకని ఎవరైనా రాముడి గురించి మాట్లాడితే, వాల్మీకి

రామాయణాన్నే రిఫరెన్సు గ్రంథంగా తీసుకోవాలి. అందులో ఒక భాగం ప్రక్షిప్తమని వాదించినా, ఆ ప్రక్షిప్తకులు కూడా రామ భక్తులే కాబట్టి, వారు చెప్పింది కూడా తీసుకోవాల్సిందే వాళ్ళెవరూ చెప్పని రాముడు ఎవరికీ తెలియదు కదా? హేతువాదులకి కూడా రాముడి గురించి ఇలాగే తెలుసు. ఎటొచ్చీ హేతువాదులు ఆ విషయాలు చదివి, రాముడు దేముడని ఒప్పుకోవటం లేదు. అంటే సమాజంలో ఆస్తికులకీ, నాస్తికులకీ ఒకటే మూలం రాముడి గురించి తెలుసుకోవడానికి - వాల్మీకి రామాయణమూ, చుట్టూ వున్న వాళ్ళు చెప్పే విషయాలూ. మిగిలినవన్నీ నమ్మకాలే. ఆస్తికులు నమ్మకాలు పెంచుకొంటే, హేతువాదులు అవి తెంచుకున్నారు.

"రాముడి గురించి మాట్లాడ్డానికి నీకు హక్కు లేదు" అని ఆస్తికులు నాస్తికులతో అనడానికి, ఆస్తికులకి హక్కు లేదు. నమ్మకం అనేది మనుషులకి హక్కు ఇవ్వదు. నమ్మకం అనే దాని వల్ల కొంత మంది మనుషులకి కొన్ని రకాల అనుభూతులు కలగొచ్చు. అంతేగానీ, "నేను నమ్మే విషయం గురించి నువ్వు మాట్లాడకూడదు" అని అనడం నియంత్రణే అవుతుంది. ఇది కేవలం నమ్మకానికి సంబంధించిన విషయమే అయితే, దాన్ని తమకి మాత్రమే పరిమితం చేసుకుని, ప్రైవేటుగా వుంచితే, దాన్నెవరూ విమర్శించరు. కానీ పబ్లిక్‌లోకి వచ్చి, తమ నమ్మకాల గురించి మాట్లాడితే, వాటిని విమర్శించడానికి ఎవరికన్నా హక్కు వుంటుంది. హేతువాదుల్ని విమర్శించడానికి ఆస్తికులకి ఎంత హక్కు వుందో, అదీ పబ్లిక్‌లో, ఆస్తికుల్ని గానీ, వారి నమ్మకాల్ని గానీ విమర్శించడానికో, ప్రశ్నించడానికో హేతువాదులకి కూడా అంతే హక్కు వుంటుంది.

గొల్లపూడి మారుతీరావు గారు "వార్త " పత్రికలో "ఒక గర్జన" అనే వ్యాసం రాశారు, "రామసేతు" వివాదం గురించి. ఆయన, "మన దేశంలో హేతువాదం, చదువు కొన్న వారి తెలివితేటలూ, బరి తెగించిన శాస్త్రీయ దృక్పథం, ఏ దశకు పోయిందంటే" అంటూ హేతువాదుల్నీ, చదువుకున్న వారినీ, శాస్త్రీయ దృక్పథం కలవారినీ (అక్కడకి వీరందరూ వేరు వేరు మనుషులు అయినట్టు) ఒకే గాటిన కట్టేసి కేకలేశారు, 'హన్నా' అని. ఎందుకని ఇలా కేకలేశారూ? "లక్షల సంవత్సరాల సాంస్కృతిక మూలాధారాన్ని కేవలం తమకి తెలిసిన పరిజ్ఞానంతో, కోట్ల మంది 'విశ్వాసాన్ని' అయినా దృష్టిలో పెట్టుకోకుండా, కోర్టులకి ఎక్కి కుక్కగొడుగుల్లాగ బుకాయించే స్థాయికి వచ్చింది" కాబట్టి.

ఈయన దృష్టిలో 'లక్షల సంవత్సరాల సాంస్కృతికి మూలాధారాన్ని' ఎవరూ ప్రశ్నించకూడదు. కోట్ల మంది ప్రజల విశ్వాసాన్ని అంతకన్నా ప్రశ్నంచకూడదు. కోట్ల మంది ప్రజలు లక్షల సంవత్సరాల కొద్దీ చంద్రుడు గ్రహం కాదని అనుకున్నా సరే, శాస్త్రీయ పరిశోధనలు చేసి చంద్రుడు గ్రహం అని చెప్పకూడదు. ఎందువల్ల? వీళ్ళందరూ రాముడు తమ సొత్తు అని అనుకోవడం వల్ల. అలా అనుకుని ప్రైవేటుగా తమ గొడవ ఏదో తాము చూసుకున్నారా? అబ్బే, లేదు. పబ్లిక్‌లోకి వచ్చి అరుస్తూనే వున్నారు. మిగిలిన వాళ్ళు మాత్రం అరవకూడదు.

శ్రీశ్రీ అన్నట్టు, (అచ్చు ఇవే మాటలు కావు) "వ్యక్తులూ, సంస్థలూ ప్రైవేటులో వారి సొంతం. పబ్లిక్‌లోకి వస్తే ఏమైనా అడుగుతాం, ఏమైనా అంటాం". ఎవరి అభిప్రాయాల్ని వారికి బయట పెట్టుకునే హక్కు ఉంది. "నేనే మాట్లాడుతానూ, నువ్వు నోర్మూసుకోవాలీ" అని అనడం దౌర్జన్యం తప్ప మరేమీ కాదు.

"వాళ్ళ రాముడినైనా వారికి మిగల్చండి" అని మారుతీరావుగారు బాగా వాపోయారు. అంటే, "రాముడి గురించి మాట్లాడకండీ" అని వాపోతూ చెప్పారన్న మాట.

శ్రీరమణగారు ఆంధ్రజ్యోతిలో ఓ వ్యాసం రాశారు. అందులో ఆయన, "అదే నిండు మనసుతో రాముణ్ణి నమ్మే, నా మనసుపై వీళ్ళంతా ఎందుకు రాళ్ళు రువ్వుతున్నారో బోధపడటం లేదు" అని వాపోయారు.

రాముడు అనే పాత్ర గురించి అందరికీ వాల్మీకి రామాయణంలో చెప్పినట్టుగానే తెలుసు. 'రాముడు దేముడు' అని నమ్మినా, నమ్మకపోయినా, రాముడి గురించి వున్న విషయ విజ్ఞానం అంతా అన్ని రకాల మనుషులకీ సమానంగా తెలుసు. రాముణ్ణి నమ్మేవాళ్ళు తమ నమ్మకాలతో, రాముణ్ణి నమ్మని వాళ్ళ మనసుల మీద రాళ్ళు రువ్వుతున్నారా, లేదా? ఈ వూరికి ఆ వూరు ఎంత దూరమో, ఆ వూరికి ఈ వూరూ అంతే దూరం కాదా? రాముణ్ణి ప్రశ్నించడం, విమర్శించడం, రాముణ్ణి నమ్మే వాళ్ళ మీద రాళ్ళు అన్యాయంగా రువ్వుతున్నట్టేనా? "నేనో విషయాన్ని నమ్ముతున్నాను కాబట్టి, మీరు ఆ విషయాన్ని ప్రశ్నిస్తే, లేదా విమర్శిస్తే అది నా మీద రాళ్ళు రువ్వినట్టే" అని అంటూ సున్నితత్వాన్ని ప్రకటించే వాళ్ళు, తమ నమ్మకాలతో పబ్లిక్‌లోకి రాకూడదు మరి. అందరికీ తమ అభిప్రాయాలు బయట పెట్టుకునే హక్కు వుంటుంది.

శ్రీరమణగారు ఇంకో అడుగు ముందుకేసి, "రాముడు మిథ్య అయితే, అన్నమయ్య మిథ్య, ... రామదాసు మిథ్య. త్యాగరాజస్వామి మిథ్య" అంటూ దేవుణ్ణీ, ఆ దేవుడి భక్తులయిన మనుషుల్నీ, ఒకే గాటిన కట్టేశారు. ఇంకా నయం, "రాముడు మిథ్య అయితే, శ్రీరమణగారు మిథ్య" అని అనలేదు. 'రాముడు' నమ్మకం అయితే, "అన్నమయ్యా, రామదాసూ, త్యాగయ్యా, శ్రీరమణగారూ" నిజాలు. ఈ నలుగురూ వున్నారనడానికి, నమ్మకంతో సంబంధం లేకుండా, రుజువులు వున్నాయి.

"ఎవరి నమ్మకాలు వాళ్ళకు ఉండనివ్వండి" అని కాస్త నిష్టూరపడ్డారు శ్రీరమణగారు. అలాగే ఉండనిస్తారు. కానీ ఎప్పుడూ? ఆ నమ్మకస్తులు తమ నమ్మకాల్ని తమలోనే వుంచుకున్నప్పుడు. పబ్లిక్‌లోకి వచ్చి తమ నమ్మకాల్ని బయటపెడితే, అవి వాళ్ళు తమకే ఉంచుకోకుండా, మిగిలిన వారితో పంచుకున్నట్టే కదా? అప్పుడు మిగిలిన వాళ్ళల్లో కొందరైన హేతువాదులు ప్రశ్నించకా, విమర్శించకా వూరుకుంటారా?

ఇంతకీ ఈ గోలంతా, కరుణానిధి మాటలతో మొదలయింది. శ్రీరమణగారు కరుణానిధి రాజకీయ నిజాయితీని చక్కగా తన వ్యాసంలో తేల్చేశారు. ఈ విషయంలో పేచీ లేదు. కరుణానిధి, నిజాయితీ లేని మనిషయితే, ఆ మనిషి అన్న మాటలకి అర్థం లేకుండా పోతుందా? 'రాముడు మధ్యపానం చేశాడని' వాల్మీకి రామాయణంలో రాసి వుంటే, దాన్ని కరుణానిధి సాగదీసి, 'తాగుబోతు' అనే దూషణా పదాన్ని అంటగట్టాడు. దూషణని సమర్థించకుండా పక్కన పెట్టండి. రాముడు మధ్యపానం చేశాడని వాల్మీకి రామాయణంలో వుందా, లేదా? అదీ రాముణ్ణి నమ్మేవాళ్ళు తేల్చుకోవాల్సిన ముఖ్య విషయం. దీనర్థం కరుణానిధి చేసిన దూషణల్ని సమర్థిస్తున్నట్టు కాదు. ఆ దూషణలకి మూలాధారం పరిశీలించాలి.

ఆంధ్రజ్యోతిలో, "రామసేతు వివాదం మీద వ్యాఖ్యానించమని ప్రముఖ పౌరాణికులు మల్లాది చంద్రశేఖర శాస్త్రిగారిని, రామాయణంతో ఎంతో అనుబంధం వున్న బాపు, రమణలను కోరగా వారు సున్నితంగా తిరస్కరించారు" అని రాశారు. బాపుగారు 'సున్నితంగా' తిరస్కరించారుట. 'రామాయణ విషవృక్షానికి' ముఖచిత్రం వేయమని డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ పంపినపుడు, ఆ డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ మీద, 'రామ రామ' అని తాటికాయలంత అక్షరాలు రాసి, తిప్పి పంపినపుడు, ఈ 'సున్నితత్వం' ఏమైందో? "నాకిష్టం లేదు

ముఖ చిత్రం వేయడం" అని సున్నితంగా చెప్పడం ఎందుకు చేతగాలేదో బాపుగారికి. డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ పాడుచేయడం మాత్రమే తెలిసింది ఆయనకి.

వాల్మీకి రామాయణం లోంచి వచ్చిన రాముడు ఎవరి సొత్తు? అందరి సొత్తూనూ. నమ్మినా, నమ్మకపోయినా రాముడి గురించి మాట్లాడే అధికారం ఆ మతంలో పుట్టి, ఆ మతానికి సంబంధించిన కథల జ్ఞానం తెలుసుకున్న వారందరికీ వుంటుంది. మనసులు సున్నితాలయితే, పబ్లిక్ లోకి రాకండి.

హేతువాదులకి మతం లేకపోయినా, ఒక గతం వుంది. ఆ గతం ప్రకారం, ఎక్కువ మంది హేతువాదులు, పుట్టుకతో హేతువాదులు కాకుండా, ఏదో ఒక మతానికి చెందిన ఇంట్లో పుట్టారు. మిగిలిన వాళ్ళ లాగానే, వీళ్ళు కూడా ఆ మతానికి సంబంధించిన విషయాలు ఎన్నో నేర్చుకున్నారు. కానీ కాలచక్రంలో ఎన్నో కారణాల వల్లా, ఎన్నో పుస్తకాల వల్లా, తమ నమ్మకాలు వదులుకుని తార్కికంగా ఆలోచించే హేతువాదులుగా మారారు. వారికి కూడా రాముడి గురించి మాట్లాడే హక్కు ఎప్పుడూ వుంటుంది.

"మా రాముడిని మాత్రం మిగలనివ్వండి" అని మారుతీరావుగారు ఎవర్ని అడుగుతున్నారు తన వ్యాసంలో? హేతువాదుల్ని! ఆ హేతువాదులు రాముడి గురించి మారుతీరావుగారి లాగానే నేర్చుకున్నారు. వాళ్ళు రాముడి గురించే కాదు, రాముణ్ణి కన్నవారి గురించి కూడా ప్రశ్నిస్తారూ, విమర్శిస్తారూ. చేతనయితే ఆ ప్రశ్నలకి జవాబు చెప్పాలి. లేకపోతే వూరుకోవాలి. అంతేగానీ దౌర్జన్యంగా మాట్లాడినా, ప్రవర్తించినా చెల్లుతుందనుకోవడం అమాయకత్వం.

ఆంధ్రజ్యోతి ఆదివారం కవర్ స్టోరీలో, "ఈ సమయంలో రాముడి మీద నిందా పూర్వక వ్యాఖ్యలు చేయడం పరమ రాక్షసం" అని మల్లెమాలగారు గట్టిగా చెప్పారు. దీనర్థం, ఎవరన్నా రాముడి గురించి వ్యతిరేకంగా ప్రశ్నించినా, విమర్శించినా, అది చాలా రాక్షసం అని దూషించడం. అది హేతువాదుల్ని జడిపించడం ఎప్పుడో మానేసింది. అందరికీ తెలిసున్న వాల్మీకి రామాయణం ఆధారంగా రాముడి గురించి మాట్లాడ్డానికి ఆస్తికులకి ఎంత హక్కు వుందో, నాస్తికులకీ అంత హక్కూ వుంది.

పర మత విమర్శలు

రాముడి గురించి మాట్లాడే వాళ్ళందరికీ, ఈ రామభక్తులు ఒక సవాలు విసురుతున్నారు. అదేమంటే - "హిందువులు చాలా సహనం కలవాళ్ళు. వాళ్ళ పురాణ వ్యక్తుల గురించి విమర్శించడం కాదు. ఇతర మతాల వాళ్ళని విమర్శించి చూడండి, ఏం జరుగుతుందో! చేతనయితే వెళ్ళి ఆ పని చేయండి" అంటున్నారు.

ఇదీ హేతువాదులకి వీళ్ళిచ్చే సవాలు. హిందూ కుటుంబంలో పుట్టి పెరిగిన హేతువాదులకు హిందూ మతం, హిందూ పురాణాలూ బాగా తెలుస్తాయి. తెలియని వేరే మతం గురించి వీళ్ళేం మాట్లాడగలరు?

ఇతర మతాల్లో వున్న హేతువాదులు తమ మతాల సంస్కృతిలో వున్న విషయాలను అర్థం చేసుకుని ప్రశ్నించారు. సాల్మన్ రష్దీ, తస్లీమా దీనికి వుదాహరణలు. వీళ్ళు తమ మతాన్ని విమర్శించలేదా? అయితే వారి మీద వారి మత ఛాందసులు ఎలా దాడి చేశారో, దాన్ని సభ్య సమాజం ఎలా ఖండించిందో అందరికీ తెలుసు.

మనుషులందరూ సమాజంలో ఒకరితో ఒకరు మంచిగా వుండటం అనేది కనీస మానవ ధర్మం. అది గొప్ప కాదు. ఇతర మతాల్లో లాగా, హిందూమతంలో హేతువాదుల్ని హింసించడం లేదని చెప్పుకోవడం గొప్ప కాదు.

మాట మాటకీ మన రామభక్తులు, "వెళ్ళి ఇంకో మతాన్ని విమర్శించండి" అని దబాయిస్తూ వుంటారు. ఇంకో మతం గురించి కూలంకషంగా తెలియని హేతువాదులు ఇంకో మతం గురించి విమర్శలు చెయ్యరు. అలా చెయ్యడానికి ఆ మతాల్లోనే హేతువాదులున్నారు.

అవాకులూ, చవాకులూ

చాలా మంది వ్యాసకర్తలు తమ వ్యాసాల్లో తమ అభిప్రాయాలూ, నమ్మకాలూ వెలిబుచ్చడంతో పాటు, రకరకాల అవాకులూ, చవాకులూ కూడా రాశారు. అందులో మొట్ట మొదటి ముఖ్యమైన అవాకు - రాముడి పేరుతో హిందువుల్ని రెచ్చగొట్టడం. దాని తర్వాత చవాకు - ఆడవాళ్ళని అవమానించడం.

ఇలా అవాకులూ, చవాకులూ రాసిన వారిలో అగ్రగణ్యులు గొల్లపూడి మారుతీరావుగారు. ఈయన, స్త్రీలని అవమానిస్తూ, రామభక్తుల్ని రెచ్చగొడ్తూ ఏం రాశారో చూడండి.

"ఇంతకీ ఈ దేశ ప్రజలు - ముఖ్యంగా హిందువులు గాజులు తొడిగించుకు కూర్చున్నారు."

"భారతీయులకి ఇదే నా పిలుపు. మీ చేతుల నిండా చాలా రకాల గాజులున్నాయి. కనీసం ఇప్పుడు - మీ రాముడి కోసమైనా - ఒక్కొక్క గాజునీ తీసి పక్కన పెట్టడం - ఇప్పటికైనా ప్రారంభించండి."

భారతీయులందరూ హిందువులేనా? భారతదేశంలో వున్న ఇతర మతాల వాళ్ళు భారతీయులు కారా? హిందువులు ఒక్కరే భారతీయులా? ఈ సత్యాన్ని చాలా గొప్పగా తేల్చేశారు. మిగిలిన మతాల వాళ్ళూ, హేతువాదులూ ఎలా భారతీయులు కాకుండా పోతారో చెప్పలేదు!

పైపెచ్చు, పై మాటలు ముఖ్యంగా పురుషులకే గానీ, స్త్రీలకి కాదు. అంటే, స్త్రీలు కూడా భారతీయులు కారు. గాజులు తొడుక్కోవడం అనేది అంత చేతకాని విషయం అయిపోయింది ఈ వ్యాసకర్తకి. గాజులు తొడుక్కోవడం అంత చచ్చు విషయం అయితే, స్త్రీలకి కూడా గాజులు తొడుక్కోవద్దని బోధించడం ధర్మం. పురుషులకి చచ్చు విషయం అయినది స్త్రీలకీ చచ్చు విషయం అవుతుంది. ఒక పక్క స్త్రీలని గౌరవించాలంటూ, ఇంకో పక్క సందు దొరికినప్పుడల్లా వాళ్ళని ఇలా అవమానించడమే! "గాజులు తొడుక్కునే స్త్రీలు ఎందుకూ పనికిరారు" అని వ్యాసకర్త ఎంత గొప్పగా తన అభిప్రాయాన్ని వెలిబుచ్చారో! స్త్రీలు గాజులు, మట్టెలూ ధరించాలని బోధించేదీ వీళ్ళే, మళ్ళీ ఆ వేషాన్ని వెటకారం చేసేదీ వీళ్ళే!

స్త్రీ నింద పక్కన పెట్టండి. "చేతులకున్న గాజులు పక్కన పెట్టండి" అని అనడం అంటే, "మగాళ్ళలా తిరగబడి, రాముడిని ప్రశ్నించే వారి మీదా, విమర్శించే వారి మీదా దాడులు చెయ్యండి" అని రెచ్చగొట్టడమే. ఒక పక్క "విశ్వ హిందూ పరిషత్ సభ్యుడిని కాను" అని చెప్పుకుంటూ, ఇంకో పక్క వాళ్ళలా హిందువుల్ని రెచ్చగొట్టే మాటలు అనడం ఏం నిజాయితీ? ఇలాంటి రెచ్చగొట్టడాలే గుజరాత్ లాంటి నరమేధాలకి దారి తీసింది?

"హజ్‌కి వెళ్ళడానికి ప్రతీ పేద భక్తునికీ ఆర్థిక సహాయం చేస్తూ, కాశీకి వెళ్ళదల్చిన ఏ పేద కేరళ హిందువుకైనా 'ఒక్క రూపాయి' ఇవ్వరాదా అని అడగడం చేతకాని దద్దమ్మ మతస్థుల దేశం మనది" అని మారుతీరావుగారు పేద హిందువులకి ఇతర మతస్థుల 'సౌకర్యాలు' ఎత్తి చూపిస్తూ, మీరంతా 'దద్దమ్మలూ', 'ఎదురుతిరగండీ' అని రెచ్చగొడుతున్నారు.

ఈ 'కేరళ' అన్న పదం ఎక్కడ నించీ వొచ్చిందో నాకయితే అర్థం కాలేదు. ఏం, కేరళలోనే పేద హిందువులుంటారా? ఇదో అయోమయం!

'హజ్'కి వెళ్ళి తీరాలని ముస్లింల మత గ్రంథంలో ముఖ్యంగా ప్రవచించారని అంటారు. మరి హిందూ మత గ్రంథాల్లో కూడా, జీవిత కాలంలో కాశీ వెళ్ళి తీరాలని వుందా? ఇక్కడ ఒకే రకం విషయాల గురించి మాట్లాడుతున్నామా, లేదా అన్నది అసలు విషయం.

మారుతీరావుగారు రాసిన ఇంకో వ్యాఖ్య చూడండి, "మనం అన్య మత సోదరుల్లాగా బస్సులు తగలెట్టద్దు. రాళ్ళు రువ్వి పక్కవాడి ఇళ్ళు నాశనం చెయ్యొద్దు. మతం పేరిట తమ మతం వారిని మారణ హోమం చేసే బాంబుల యుద్ధం వద్దు. 'అన్య మత సోదరులు' అనంటూ, వాళ్ళు చేసే చెత్త పనుల లిస్టు ఇచ్చి, 'మేమెంతో గొప్పవాళ్ళం' అని చెప్పుకోవడం ఏ రకంగా సమంజసం? ఏమీ ఎరగనట్టు, ఇంకో మతం వారిని సోదరుల్లాగా సంబోధిస్తూ, మళ్ళీ కించపరచడం!

శ్రీరమణగారు కూడా తన వంతు తాను రాశారు. "హిందూ మతం ఓర్పు సహనాలను ఉగ్గుపాలతో నూరి పోస్తుంది. హిందువులకి కూడా ఉదాసీనత ఎక్కువ. దానిని కుహనా మేధావులు అలుసుగా తీసుకుంటారు" అని తన మతస్థుల గొప్పను చాటారు. అయితే, గుజరాత్‌లో జరిగిన నరమేధాల గురించి విన్నాక కూడా, ఈ మాటలు అనబుద్ధేస్తుందా?

గుజరాత్ నరమేధాల గురించి తీసిన సినిమా, " పర్జానియా - హెవెన్ అండ్ హెల్ ఆన్ ఎర్త్" చూడండి. హిందువుల ఓర్పు ఎంతో, సహనం ఎంతో, ఉదాసీనత మరి ఎంతో తెలుస్తుంది.

ఇలా రెచ్చగొడితే, రెచ్చిపోయే హిందువులు వుంటారంటే, అతిశయోక్తి కాదు.

ఇంతకీ ఈ కుహనా మేధావులు ఎవరంటా? ఇంకెవరూ, మన హేతువాదులే! "రాముడిని విమర్శించినా, హేతువాదుల్ని మేము కొట్టడం లేదూ, చంపడం లేదూ. అది వారు అలుసుగా తీసుకుంటున్నారూ" అని బెదిరించడం అన్నమాట. ఇక ఆ పనులు కూడా చెయ్యబోతాం అని.

"హేతువాదులు, వాదలన్నింటికీ హిందూ ధర్మాన్ని ప్రయోగశాలగా చేస్తారు. వారి తెలివికి వారే మురిసిపోతూ వుంటారు" అని శ్రీరమణగారి వ్యాఖ్యానం. ఏ మత సంస్కృతి తెల్సిన హేతువాదులు, ఆ మత ధర్మాన్నే విమర్శిస్తారు. తెలియని వాటి గురించి విమర్శిస్తే, అది కుహనా మేధావితనం అవుతుంది. వాల్మీకి రాసిన రామాయణం చదవకుండా, అందులో రాముడు మధ్యపానం చేశాడో, లేదో తెలుసుకోకుండా, తమ కిష్టమొచ్చిన పొగడ్తల్ని రాముడికి ఆపాదించి, మురిసిపోయే వారు కుహనా మేధావులు కారా?

చాలా మంది రామభక్తులు రాసిన వ్యాసాల్లో హేతువాదుల మీద తిట్లూ, బెదిరింపులూ చాలా వున్నాయి. కరుణానిధికి నాలుక కొయ్యాలనీ, తల నరకాలనీ భక్తులకి కార్యక్రమాలు ఇస్తే, అది హత్యలు చెయ్యమని చెప్పడం కాదా? ఎక్కువ మంది వ్యాసకర్తలు తిట్ల పురాణాలు తెరిచారు. లాజిక్కు అనేదే మర్చిపోయారు. ఏది అనేసినా చెల్లుతుంది అనే ధైర్యం మరి. వేశారు చాలా కుప్పిగంతులు.